

RADOST DAVANJA

Vergence (Kongo)

POŠTO U KUĆI NISMO IMALI VIŠE HRANE,
OTIŠLA SAM U ŠKOLU ZAISTA GLADNA.

NA PUTU DO ŠKOLE, SRELA
SAM MOG UJAKA KOJI MI JE
DAO NEŠTO NOVCA KAKO BIH
KUPILA SENDVIČ.

MALO DALJE NA PUTU, VIDELA SAM JEDNOG VEOMA
SIROMAŠNOG ČOVEKA KOJI JE MOLIO ZA POMOĆ. BIO JE
INVALID.

MOJA PRVA MISAO JE BILA DA MU
DAM NOVAC KOJI SAM NEKOLIKO
TRENUTAKA RANIJE DOBILA.

ALI, KADA JE MOJA DRUGARICA
TO VIDELA, REKLA JE:

«NE!!!
NEMOJ TO DA
URADIŠ!!!»

REKLA SAM: «JA ĆU NAĆI HRANU
SUTRA. ALI, DA LI ĆE I ON?».

DALA SAM MU ONO MALO
NOVACA KOJI SAM IMALA I
OSETILA SAM **VELIKU RADOST**
U SRCU.

